

турено въ дѣйствиѣ. Съ този начинъ папи-тѣ сполучиха само да спрѣтъ развиванье-то на протестантскіи духъ, но не можиха да го искоренѣтъ въ земи-тѣ, които бѣхъ вѣче сполучили съвсѣмъ да се отметнатъ отъ папска-та властъ. Папа-та най-послѣ трѣбаше да се увѣри, че половина-та отъ негово-то стадо, или по-добрѣ да кажемъ отъ негови-тѣ подданици, го остави и се отдѣли отъ него за всегда. Такава една загуба бѣше тежка и несносна за властолюбие-то на папи-тѣ, и тѣ като видѣхъ, че нѣма никаква възможность да ѣхъ възвѣрнатъ, обрѣнахъ всичко-то си вниманіе на това, какъ да нава-сатъ тази загуба съ ново приобрѣтеніе, съ други думи да кажемъ, какъ да замѣнатъ отпаднали-тѣ си отъ тѣхъ подданици съ други, нови подданици. За тази цѣль, тѣ обрѣнахъ вниманіе-то си на езычници-тѣ въ новонай-денната тогава Америка, а такожде и на православни-тѣ источни Христене. — Ето защо отъ 16-тии вѣкъ католически-тѣ апостоли налегнахъ съ такава ревность и усърдіе православнитѣ земи и народи. — Католически проповѣдници отъ различни монашески чинове, Доминиканци, Францисканци, а особно новородени-тѣ тогава Језуити, исполѣнихъ православни-тѣ земи въ Турската Имперія и наченахъ своята апостолека дѣятельность съ неуморни старанія и съ всякакви начини. За по-вѣренъ успѣхъ папи-тѣ намыслихъ да си приготватъ проповѣдници и служители и отъ сами-тѣ православни христене. Съ тази цѣль папа Григоріи XIII въ 1577 отвори въ Римъ едно училище подъ име *Гръчка колегія*, гдѣ то заманвахъ млади Гръцки и други православни юноши и ги просвѣщавахъ и обучавахъ, тѣй какво-то послѣ тѣ да дѣйствувать между свои-тѣ съотечественници и да ги склоняватъ на папска-та страна³⁾. — Други единъ

³⁾ Отъ това католическо училище излѣзохъ нѣколко достойни папски ученици, и поборници на католицизмъ-тѣ; като на пр. Петръ